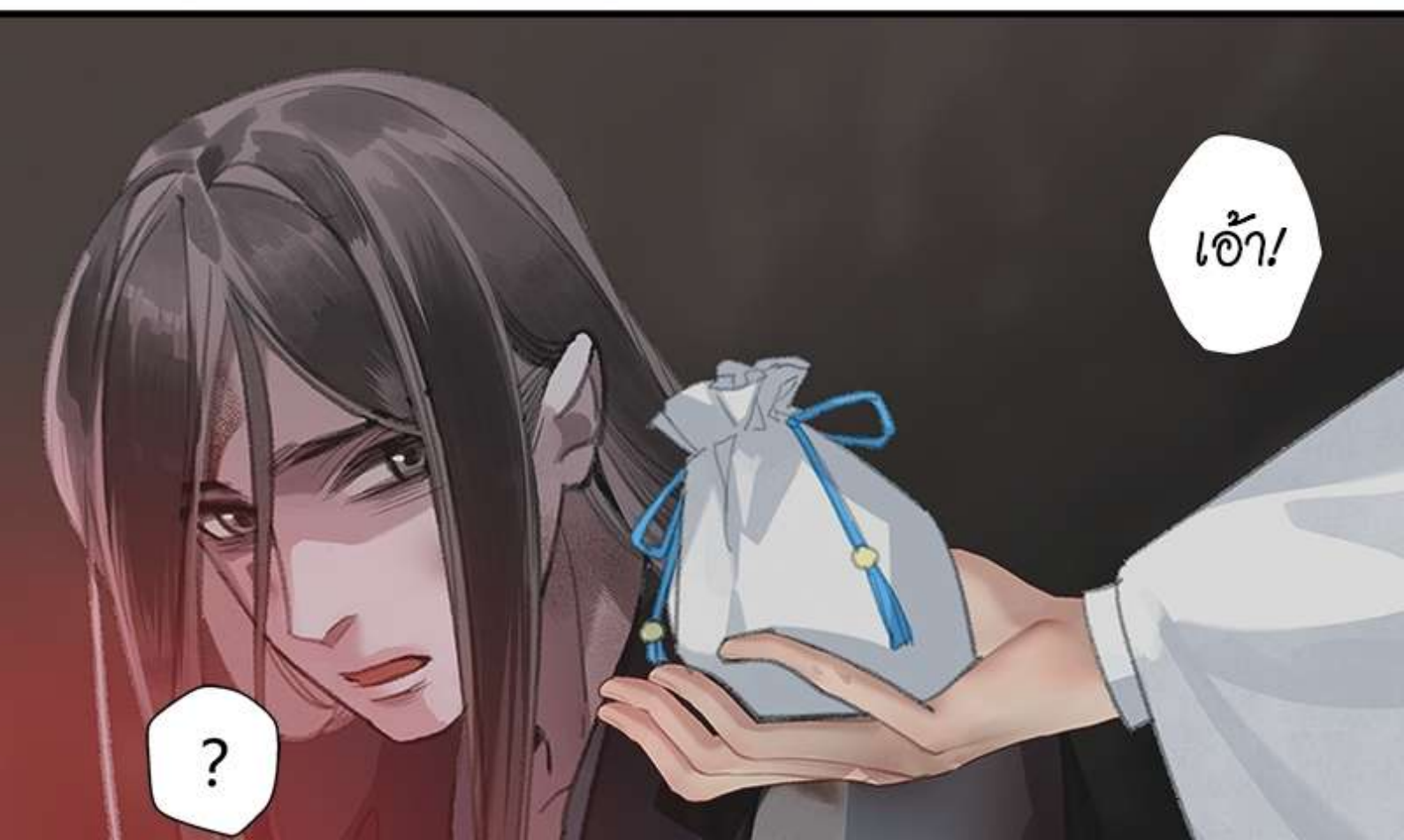

ขุนพลผี
ต้องการความช่วยเหลือ
หรือไม่?

ถ้ากระดุกมากมายขนาดนี้
เจ้าเก็บคนเดียวไหวหรือ!

พวกเจ้าอย่าเก็บมั่วๆ นะ

ถ้าไม่ใส่ถุงมือ
จะโดนพิษเอาได้

นี่ถือเป็น

การไถ่โทษ
ฉันหรือ?

พวกเจ้าคง
ไม่ได้เริ่มรู้สึกขอบคุณ
เขาอยู่ใช่ไหม?!

น้องฟาง!
อย่ารู้วามเลว
ข้างเถอะ...

ข้างเถอะ?!

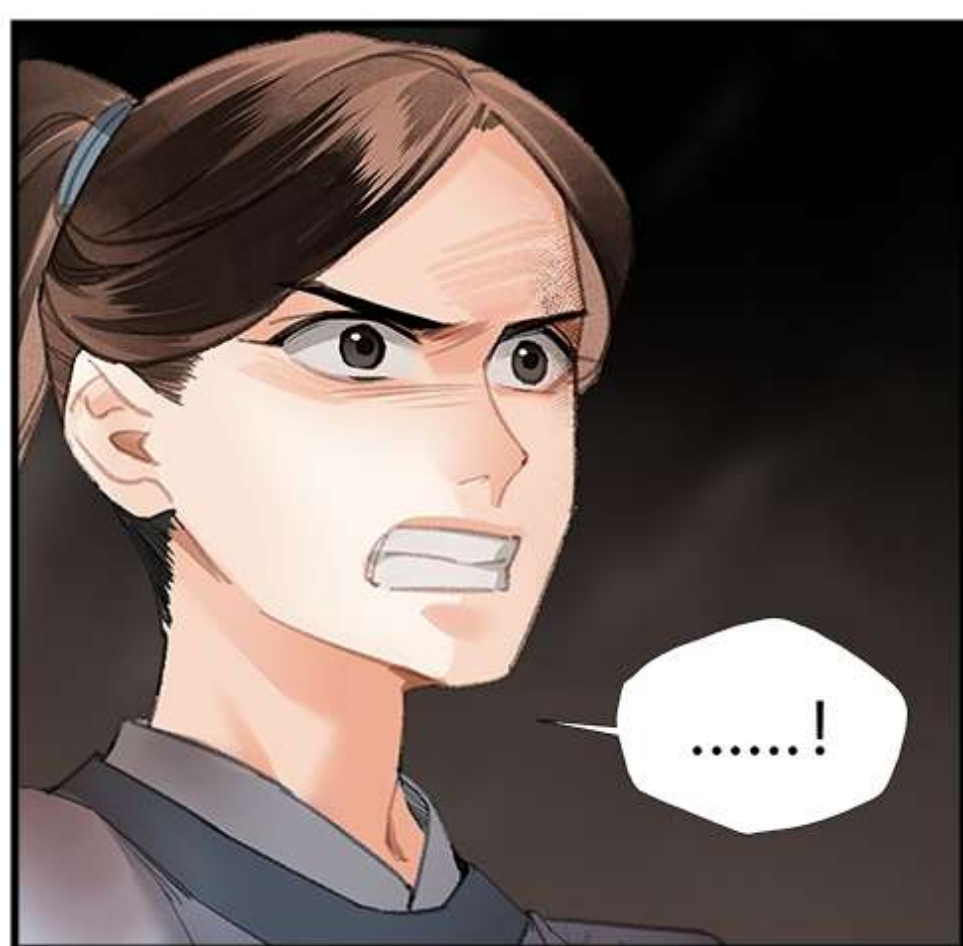
ความแค้นตั้งไฟลุมขอน
เจ้าบอกให้ข้างเถอะ
อย่างนั้นหรือ?!

เว่ยลู่เซี่ยน
ฆ่าพ่อแม่ของข้า

แต่ทำไมตอนนี้
เขาถึงได้กลายเป็นวีรบุรุษ
ไปเสียได้แล้ว?!

หรือเจ้ายัง
โกรธเกลียดตระกูลเวิน
ที่เหลือรอด?

พวกเขา
ที่เจ้าพูดถึง

ตายไปแล้วหนึ่งครั้ง
เมื่อสิบสามปีก่อน

และได้ตายอีกครั้ง
ณ ที่แห่งนี้

เมื่อครูที่ผ่านมา

พวกเขาทำเพื่อข้า

ทำเพื่อ
ช่วยพวกเรา

เลยต้องตายอีกครั้ง

และครั้งนี้
ก็ไม่เหลือแม้แต่เศษซาก

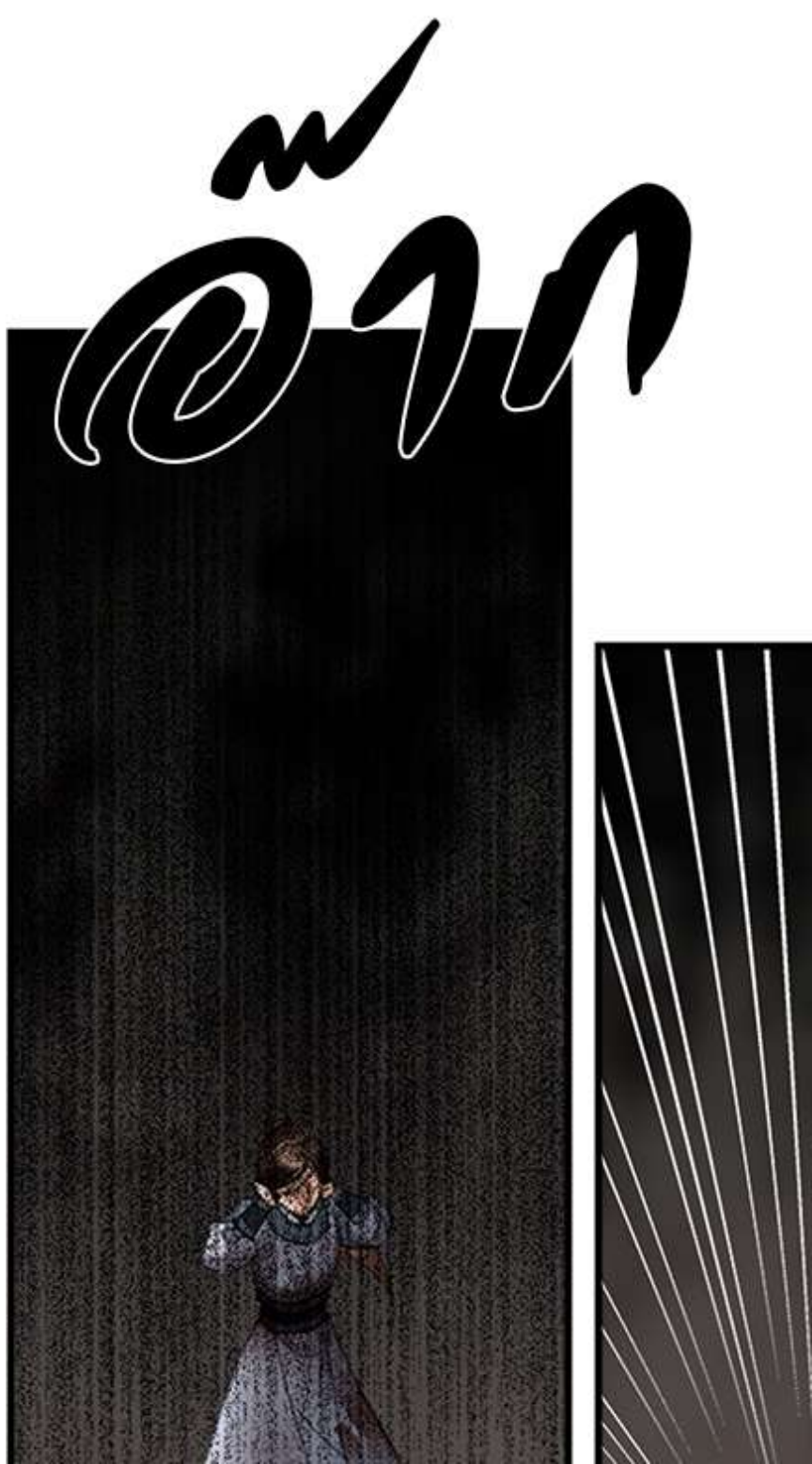
ไม่มีประโยชน์
เว่ยอู่เซียน ไม่ว่าเจ้า
จะทำอะไร

เจ้าก็อย่าได้หวังว่า
ข้าให้อภัยเจ้าเลย

ไม่มีวัน!

ไม่มีใครให้เจ้า
ให้อภัยข้า

สิ่งที่ข้าทำคงไม่

คงไม่มีฝูงศพมาอีกใช่ไหม?
ตอนนี้พวกเราปลอดภัยแล้วหรือยัง?!

ถ้าเช่นนั้นพวกเรา ก็

...ไปได้แล้วนะสิ?

ท้ายที่สุด
ทุกคนจึงได้ตกลงกันว่า
จะไปที่ทำเรือสำตบงกชเพื่อ
พักชั่วคราว และจะแยกย้ายกัน
กลับบ้านหลังจากที่พลังเวท
ฟื้นกลับคืนแล้ว

เว่ยอู่เซี่ยนและหลานหวังจี
ไปด้วยกัน

ทำไมถึงมาเร็ว
ได้รุนแรงเช่นนี้?

อะ...ข้าเอง
ก็ไม่ว่าเหมือนกันว่าทำไม

ตอนนั้นเร็วเมื่อห้าหกขวบ
ข้าก็เป็นเช่นนี้แล้ว...